

[Krag.]

som har været Rygraden i Socialdemokratiets og Arbejderbevægelsens hidtidige Opbygning, og jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det er mig ubegribeligt, at Regeringen har villet det saaledes. Men jeg tilføjer ganske vist, at os vil disse Virkninger ikke fylde med Sorg; efterhaanden som de indfinder sig, græder vi tørre Taarer.

Regeringen og den alene har Ansvaret for denne Lovgivning, og derfor lader vi den handle, og trods Regeringens og dens Partiers efter vor Mening ukloge Handlemaade i denne Sag sætter vi dog vor Lid til, at vi i Samarbejde med forhaabentlig alle Rigsdagens Partier og med den høje Regering paa det Grundlag, som bliver Resultatet af de Forhandlinger, som er ført de sidste Dage, kan bidrage til at skabe dog nogen Lysning i det Mørke, som har bredt sig over dansk Erhvervsliv, og som alt for længe har faaet Lov til at herske.

Jeg anbefaler mine Meningsfæller at undlade at stemme saavel for Ændringsforslaget her ved anden Behandling som for selve Lovforslaget ved tredie Behandling.

Christmas Møller: Da Rigsdagsarbejdet begyndte i det nye Aar, henstillede den højtærede Regering til Rigsdagens Oppositionspartier, som har Medlemmer saavel i Folketing som i Landsting, om de ikke vilde undlade at fremsætte deres Forslag, for at der kunde optages fortrolige Forhandlinger mellem disse Partier og Regeringspartierne for om muligt derigenem at finde Vej frem overfor den Krise, vi staar midt oppe i.

Oppositionspartierne, saavel Partiet Venstre som det konservative Folkeparti, svarede beredvilligt ja hertil, skønt enhver kan sige sig selv, at man i og for sig havde Interesse i klart at fremlægge for Befolkningen, hvilke Anskuelser man havde. Forhandlingerne blev optaget og ført, dels under Ledelse af Statsministeren, dels i forskellige Udvalg, og disse Forhandlinger fortsattes og fortsattes. Men jeg maa have Lov til at indlede med at spørge den højtærede Statsminister, om de fortsættes endnu, for i det sidste Møde, vi havde i Lørdags, opfordrede den højtærede Statsminister Udvalgene til at fortsætte Arbejdet.

Jeg har ingen Bebrejdelse at rette til Partiet Venstre over, at det har ført fortrolige Forhandlinger med Regeringen, saaledes som det ærede Medlem Hr. Krag

omtalte, thi han har meddelt mig, at disse Forhandlinger blev ført, og han har meddelt mig nogle Hovedlinier i disse Forhandlinger, og en enkelt vigtig Hovedlinie skal jeg komme tilbage til, men jeg maa have Lov til overfor den højtærede Statsminister, som i Lørdags opfordrede til Fortsættelse af disse Forhandlinger, og som benægtede, at fortrolige Forhandlinger blev ført, at gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling, at dette er i flagrant Uoverensstemmelse med Sandheden, og enhver kan i Dag se, at jeg har haft Ret heri.

Jeg kunde fristes til at udtrykke mig saaledes: Man har naturligvis ikke Lov til at sige Løgn i dette høje Ting, men selv den højtærede Formands Magt gaar ikke saa vidt, at han kan forbyde os at tænke, hvad vi vil; og der kan jo ikke være den fjerneste Tvivl om, at Stillingen i Dag er den, at der er ført en Række Forhandlinger, at disse Forhandlinger har ført til et Resultat, men at man spiller Spillet videre og undlader fra Regeringspartiernes Side at tale derom, og det undrer mig for saa vidt, at det ærede Medlem Hr. Krag ikke tog mere Afstand herfra end, at han ikke klart sagde, hvad Baggrunden for hans Partis Stilling er.

Jeg gentager: Jeg har ingen Bebrejdelser at rette over, at fortrolige Forhandlinger, som vi alle vil have Krav paa at føre, bliver ført — naturligvis ikke; men jeg bebrejder den højtærede Statsminister, som spiller Spillet videre, at han ikke i Dag ved Indledningen til denne Debat klart og tydeligt som Landets Statsminister giver Offentligheden og Tinget Besked om, hvad der danner Baggrund for Muligheden for Gennemførelsen af dette Lovforslag, da enhver dog ved eller saa nogenlunde ved, hvad der er Baggrund for alt dette.

Der er derfor Grund for mig til at begynde med at stille nogle Spørgsmaal til Statsministeren, for der kan naturligvis ikke herske Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Krag har Ret i sin sikre Forventning om, at noget vil ske. Ja, jeg kunde jo fristes til at sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at han og jeg nærede for ikke saa forfærdelig mange Maaneder siden en tryk Forvisning om, at visse Forudsætninger vilde blive opfyldt, og det ærede Medlem og jeg er jo ikke i Tvivl om, hvem der havde Ret i, at visse Forudsætninger skulde opfyldes. Det ærede Medlem nikker beredvilligt, om jeg saa maa sige, der er altsaa Enighed til Stede herom. Og disse